

Dosarul nr. 3ra-967/2022
2-21174027-01-3ra-19092022

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: G. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

09 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Aliona Miron
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Corneliu Sîrbu,
în cauza de contencios administrativ, inițiată la cererea de chemare în judecată
depusă de Corneliu Sîrbu împotriva Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu
privire la anularea actelor administrative cu caracter normativ,
împotriva hotărârii din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins ca neîntemeiată acțiunea în control normativ depusă de Corneliu Sîrbu,

c o n s t a t ă :

La 23 noiembrie 2021 Corneliu Sîrbu a depus cerere de chemare în judecată, în
procedura contenciosului administrativ împotriva Ministerului Apărării al RM cu
privire la anularea actelor administrative cu caracter normativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la 26 iulie 2008 a fost admis la studii
în cadrul Institutului militar al Forțelor Armate „Alexandru cel Bun” (actuala Academie
Militară (AMFA), iar la 30 iunie 2012 a absolvit Academia Militară, obținând
specialitatea „Transmisiuni”. Odată cu admiterea la studii, Corneliu Sîrbu a încheiat cu
comandantul Institutului militar, contract de îndeplinire a serviciului militar pentru
perioada 26 iulie 2008 – 26 iulie 2017. În baza acestui contract, Corneliu Sîrbu s-a
obligat să îndeplinească serviciul militar pe parcursul perioadei indicate. Însă, la 10
octombrie 2012 Sîrbu Corneliu a fost exclus din lista nominală a unității și trecut în
rezervă la inițiativa personală a militarului.

A menționat reclamantul că, deoarece nu a îndeplinit serviciul militar în perioada
indicată în contractul de îndeplinire a serviciului militar, Ministerul Apărării al RM a
depus o acțiune în instanța de judecată privind recuperarea cheltuielilor de instruire, iar
prin hotărârea din 19 octombrie 2020 a Judecătoriei Cimișlia, sediul central, a fost
admisă acțiunea. Au fost încasate de la Corneliu Sîrbu în beneficiul Ministerului
Apărării al Republicii Moldova cheltuielile suportate pentru instruire în sumă de
47007,55 de lei. A fost încasată de la Corneliu Sîrbu în beneficiul statului taxa de stat
de a cărei plată reclamantul este scutit la înaintarea acțiunii prin efectul legii, în sumă
de 1410,22 de lei.

A relatat reclamantul că la înaintarea pretențiilor împotriva lui Corneliu Sîrbu în
cauza indicată supra, Ministerul Apărării al RM a efectuat calculul cheltuielilor de

instruire în baza Instrucțiunii cu privire la modul de recuperare a cheltuielilor de instruire în instituțiile de învățământ militar (în continuare Instrucțiune), aprobate prin ordinul Ministrului Apărării al RM nr. 123 din 20 iunie 2007.

A susținut reclamantul că, după primirea hotărârii motivate, a constatat că prevederile Capitolului II al Instrucțiunii cu privire la modul de recuperare a cheltuielilor de instruire în instituțiile de învățământ militar, aprobate prin ordinul Ministrului Apărării al RM nr. 123 din 20 iunie 2007, contravin Legii și Hotărârilor de Guvern. Astfel, la 26 ianuarie 2021 reclamantul a expediat prin intermediul poștei electronice în adresa Ministerului Apărării al RM cerere prealabilă prin care a solicitat anularea Capitolului II al Instrucțiunii cu privire la modul de recuperare a cheltuielilor de instruire în instituțiile de învățământ militar, aprobate prin Ordinul Ministrului Apărării al RM nr. 123 din 20 iunie 2007, ca fiind ilegal.

A relatat reclamantul că, la data de 01 februarie 2021, prin intermediul poștei electronice a primit răspunsul Ministerului Apărării al RM nr. 11/90 din 29 ianuarie 2021, prin care i s-a comunicat că prin Ordinul Ministrului Apărării al RM nr. 920 din 10 decembrie 2018, Ordinul nr. 11/90 din 29 ianuarie 2021 a fost abrogat integral, iar în vigoare este Ordinul Ministrului Apărării al RM nr. 566 din 21 august 2019.

Prin urmare, a menționat reclamantul că nu este de acord cu răspunsul respectiv, deoarece chiar dacă la 10 decembrie 2018, Ordinul Ministrului Apărării al RM nr. 123 din 20 iunie 2007 a fost abrogat integral, acesta produce efecte juridice asupra lui Corneliu Sîrbu, prin aplicarea pentru trecut a acestui ordin.

A susținut reclamantul că în Instrucțiune este indicat ca clauză art.27 al Legii nr. 1245-XV din 10 iulie 2002 privind pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei, art.35 al Legii nr. 162-XVI din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor și Hotărârea Guvernului nr.941 din 17 august 2006 „pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de îndeplinire a serviciului militar în Forțele Armate și că aceasta stabilește structura și modul de determinare a cheltuielilor pentru întreținerea și instruirea studenților în instituțiile de învățământ militar și militarilor după încheierea tuturor tipurilor de instruire, precum și recuperarea acestora.

A menționat reclamantul că, pct.3 al Instrucțiunii prevede că în sensul prezentei Instrucțiuni, prin „recuperarea cheltuielilor pentru instruire” se subînțelege acoperirea cheltuielilor, calculate în mod proporțional, ce cuprinde salarizarea și achitarea diferitor tipuri de plăți achitate personalului (militar și civil) implicat în procesul de instruire, cheltuielile pentru cazare, echipament, alimentare și asigurare medical, adică se redă textul Legii nr.250-XV din 09 iulie 2004 privind interpretarea unei sintagme din art. 27 alin. (6) din Legea nr. 1245-XV din 18 iulie 2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei.

A mai notat reclamantul că Legea nr.250-XV din 09 iulie 2004 privind interpretarea unei sintagme din art. 27 alin. (6) din Legea nr. 1245-XV din 18 iulie 2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei prevede exhaustiv 5 grupuri (componente) de cheltuieli care urmează a fi recuperate drept cheltuieli de instruire și anume: 1) mijloacele bănești achitate personalului (militar și civil) implicat în procesul de instruire; 2) cheltuielile pentru cazare; 3) cheltuielile pentru echipament; 4) cheltuielile pentru alimentație; 5) cheltuielile pentru asigurare medicală.

Suplimentar reclamantul a menționat că deși Legea operează cu termenele „cheltuieli de instruire”, „cheltuieli generale”, capitolul II din Instrucțiune operează cu termenul „Costul procesului de instruire”, iar Legea nr. 250/2004 prevede că cheltuielile

de instruire sunt compuse din 5 componente, iar pct. 10 al Instrucțiunii vizate prevede că, „Cheltuielile generale pentru instruirea studenților în instituțiile de învățământ militar se clasifică în 3 grupuri” fiind în contradicție cu actul normativ superior (Legea nr.250-XV din 09 iulie 2004).

A susținut reclamantul că, faptul includerii în calculul cheltuielilor suportate de către Ministerul Apărării al RM pentru instruirea studenților în Academia Militară, a unor costuri care nu sunt prevăzute de legislația în vigoare, a fost constatat și în Raportul auditului conformității gestionării fondurilor publice de către Ministerul Apărării al RM și unele entități din subordine în exercițiul bugetar 2014-2015, Anexa nr. 2 a Hotărârii Curții de Conturi nr. 21 din 28 iunie 2016, publicată la 12 august 2016 în Monitorul Oficial Nr. 256-264.

A invocat reclamantul că, extrasul din raportul Curții de Conturi prevede că: „Deși, prin Legea nr.250-XV din 09 iulie 2004, se interpretează sintagma art. 27 alin. (6) din Legea nr. 1245-XV din 18 iulie 2002 cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea Patriei, conform căreia prin „achitarea cheltuielilor pentru instruire se subînțelege componența, cheltuielilor supuse restabilirii/restituirii, calculată în mod proporțional, care cuprinde mijloacele bănești achitate personalului (militar și civil) implicat în procesul de instruire, cheltuielile pentru cazare, echipament, alimentație și asigurare medicală, Academia Militară pe parcursul anilor auditați, în calculul sumelor supuse restituirii/recuperării a inclus cheltuielile generale aferente tuturor tipurilor de cheltuieli, inclusiv indemnizațiile: de eliberare a militarilor, pentru incapacitatea temporară de muncă, de maternitate: cheltuielile de protocol; reparațiile capitale; procurarea mijloacelor fixe; deplasările angajaților și alte cheltuieli care nu țin de procesul de instruire”.

Astfel, a constatat reclamantul că la elaborarea acestui act normativ, au fost încălcate prevederile art.4-5 al Legii nr. 317 din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, potrivit cărora, la emiterea și aplicarea actului normativ se respectă principiile coerenței, corelației și subordonării actului normativ legii și actului normativ de nivel superior; consecutivității și echilibrului între reglementări; fundamentării științifice; consecvenței și stabilității normelor juridice; transparenței, publicității și accesibilității.

A invocat reclamantul că actul normativ trebuie să se integreze organic în sistemul legislației, scop în care proiectul său trebuie corelat cu prevederile actelor normative de nivel superior sau de același nivel, cu care se află în conexiune cu prevederile legislației comunitare, precum și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte; proiectul de act normativ întocmit pe baza unui act de nivel superior nu poate depăși limitele competenței instituite prin acel act și nici nu poate contraveni scopului, principiilor și dispozițiilor acestuia.

A susținut reclamantul că în urma introducerii ilegale a altor cheltuieli decât cele prevăzute de lege în conținutul actului normativ departamental, Academia Militară a perfectat un certificat de calcul al cheltuielilor de instruire eronat care a servit drept probă în procesul de judecată împotriva sa, fiindu-i încălcat dreptul constituțional la proprietate.

A remarcat reclamantul că potrivit pct.2 din Anexa 2 a Instrucțiunii de calculare și componența cheltuielilor anuale pentru instruire în Academia Militară a Forțelor Armate, aprobate prin Ordinul Ministerului Apărării al RM nr.566 din 21 august 2019: Calcularea valorii acțiunii. Suma ce urmează a fi încasată se calculează în următorul

mod: suma cheltuită de către Academia Militară a Forțelor Armate pe întreaga perioadă de instruire a militarului împărțită la perioada care militarul urma să îndeplinească serviciul militar (în zile), pentru a afla costul unei zile de îndeplinire a serviciului militar; suma obținută se înmulțește cu zilele care militarul mai trebuia să îndeplinească serviciul militar prin contract; rezultatul obținut constituie suma ce urmează a fi încasată”.

A menționat reclamantul că perioada îndeplinirii serviciului militar se calculează de la data absolvirii Academiei Militare a Forțelor Armate de către militar pînă la data excluderii acestuia din tabelul nominal al unității militare.

Subsidiar a notat reclamantul că formulă de calcul nu corespunde cu prevederile art. 35 alin. (11) al Legii cu privire la statutul militarilor și art.18 al Legii privind pregătirea cetățenilor pentru apărarea patriei.

Prin urmare, reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, anularea Capitolului II al Instrucțiunii cu privire la modul de recuperare a cheltuielilor de instruire în instituțiile de învățămînt militar, aprobat prin ordinul Ministrului Apărării nr. 123 din 20 iunie 2007, și anularea pct.2 din Anexa 2 a Instrucțiunii de calculare și componența cheltuielilor anuale pentru instruire în Academia Militară a Forțelor Armate, aprobate prin ordinul Ministrului Apărării nr.566 din 21 august 2019.

Prin hotărârea 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în control normativ depusă de Corneliu Sîrbu.

La 08 septembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Corneliu Sîrbu a depus recurs motivat împotriva hotărârii din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii instanței de apel ca fiind nefondată cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea în control normativ depusă de Corneliu Sîrbu.

La 20 septembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție, în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs, a expediat pentru notificare în adresa Ministerului Apărării al RM, copia cererii de recurs depusă de Corneliu Sîrbu, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului. (f.d.105)

Prin referința depusă la data de 29 septembrie 2022, prin intermediul poștei electronice, Ministerul Apărării al RM a solicitat respingerea recursului depus de Corneliu Sîrbu și menținerea hotărârii din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău. (f.d.106/109)

Examinând admisibilitatea recursului depus de Corneliu Sîrbu, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată inadmisibilitatea acestuia, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) și (2) lit.d) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere. d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

Conform art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei

instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Astfel, legiuitorul a prevăzut depunerea recursului separat de motivarea acestuia, respectiv, termenul de declarare și cel de prezentare a motivării recursului curg din momente diferite și anume: în temeiul art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, de la notificarea dispozitivului hotărârii, sub sancțiunea art. 246 alin. (2) lit. d) din Codul administrativ – recursul se declară inadmisibil, în special, când recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1).

Totodată, regulile generale ce țin de calcularea termenelor în materie de contencios administrativ sunt reglementate prin prisma art.195 din Codul administrativ potrivit cărora procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art.110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art.111 alin. (1)-(4) din Codul de procedură civilă, actele de procedură se efectuează în termenul prevăzut de lege. În cazul în care nu este stabilit prin lege, termenul de procedură se fixează de către instanța judecătorească. Termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului. Dacă începutul curgerii termenului se determină prin începutul unei zile, această zi se include în termen.

Articolul 112 din Codul de procedură civilă reglementează că termenul stabilit în săptămâni, luni sau o perioadă care cuprinde mai multe luni (ani, semestre, trimestre) expiră, în cazul prevăzut la art.111 alin.(3), în acea zi a ultimei săptămâni sau ultimei luni care, prin denumirea sau numărul ei, corespunde zilei în care a survenit evenimentul sau momentul în timp respectiv, iar în cazul prevăzut la art.111 alin.(4), acesta expiră în acea zi a ultimei săptămâni sau ultimei luni care precedă ziua în care, prin denumirea sau numărul ei, corespunde zilei în care a început să curgă termenul. Dacă ultima zi a termenului este nelucrătoare, acesta expiră în următoarea zi lucrătoare.

Potrivit art.113 din Codul de procedură civilă, dreptul de a efectua actul de procedură încetează odată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța de judecată. Nerespectarea termenului atrage după sine decăderea din dreptul de a efectua actul de procedură, dacă legea nu prevede altfel.

Pornind de la prevederile legale menționate supra, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că termenele procedurale stabilesc regimul optim pentru realizarea justiției, fiind o modalitate de ordonare a realizării acțiunilor procedurale și fortificarea securității raporturilor juridice. Exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, căror li se subsumează și

instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Potrivit art.223 din Codul administrativ, hotărârile și alte acte de dispoziție prin care se stabilesc termene, precum și numirea ședințelor și citațiile se notifică participanților la proces conform art.96–114.

Potrivit art.96 alin.(1) din Codul administrativ, notificările și comunicările către participanții la procedura administrativă se realizează în orice formă de comunicare adecvată, rapidă și eficientă din punctul de vedere al costurilor. Comunicarea prin mijloace electronice are prioritate dacă este adecvată obiectului comunicării și acceptată de participantul la procedură.

Conform art.97 alin.(1) și (3) din Codul administrativ, notificarea este comunicarea, dispusă de autoritatea publică, a unui înscris în forma stabilită de prezentul cod. Autoritatea publică poate alege între următoarele forme de notificare: a) notificare prin act de recunoaștere a recepționării; b) notificare prin poștă cu act de notificare; c) notificare prin poștă cu scrisoare recomandată; d) notificare prin poștă electronică sau prin mijloace electronice de comunicație dedicate.

Iar, pornind de la prevederile art.110¹ alin. (1) din Codul administrativ, Notificarea prin poșta electronică la adresa electronică a persoanei care urmează a fi notificată se efectuează prin transmiterea înscrisului de notificat în formă de document electronic, cu aplicarea semnăturii electronice de persoana responsabilă din cadrul autorității publice. Notificarea prin poșta electronică se efectuează dacă adresa poștală a fost indicată prealabil de persoana notificată. Notificarea prin poșta electronică este echivalentă cu notificarea de substituție prin introducerea în cutia poștală.

În corespundere cu art. 18 din Legea nr. 284-XV din 22 iulie 2004, privind comerțul electronic, comunicarea electronică după puterea juridică și puterea doveditoare se echivalează cu informația în formă scrisă. În cazul în care legea prevede ca informația să fie prezentată în scris, această cerință se consideră executabilă prin comunicarea electronică, cu condiția că informația ce se conține în ea este accesibilă pentru utilizare repetată. Comunicarea electronică nu poate fi lipsită de putere juridică sau de putere doveditoare numai din motivul că este întocmită în formă electronică. Responsabilitatea pentru conținutul comunicării electronice o poartă persoana care a întocmit comunicarea electronică, dacă contractul sau legea nu prevede altfel. Modul de acces la informația ce se conține în comunicarea electronică și de protecție a acesteia se stabilește prin lege.

Articolul 21 alin.(1) aceeași Lege, prevede că comunicarea electronică se consideră comunicare a alcătuitorului, dacă a fost expediată nemijlocit de alcătuitor; de persoana autorizată să acționeze în numele alcătuitorului comunicării electronice, inclusiv de intermediarul în comerțul electronic; prin sistemul informațional al alcătuitorului sau, în numele lui, printr-un sistem ce funcționează în regim automat.

Sub acest, aspect, instanța de recurs precizează că art. 96 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează modalitate de comunicare a actelor judecătorești prin mijloace electronice. Pentru aplicarea acestor norme de drept procedural, este necesar ca acest mijloc să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui. Așadar, confirmarea expedierii și recepționării documentului către partea interesată se atestă prin extrasul eliberat de către operatorul poștei electronice. În mod special, înscrisul dat conține: datele de identificare a poștei electronice a expeditorului și a destinatarului; data calendaristică, anul, ora expedierii, precum și atașamentul cu actul

judecătoresc. Cu titlu de excepție, în caz de eroare tehnică sau neexpediere a actului pe poșta electronică, extrasul pre-citat va cuprinde informații cu privire aceste inexactități. Cu alte cuvinte, expeditorul va primi un mesaj separat de la „Mail delivery system” sau extrasul dedus analizei va cuprinde mesajul de la „Mail delivery system” conform căruia operatorul poștal va explica cauzele care au stat la baza returnării mesajului către expeditor. De regulă, acesta este informat că transmiterea mesajului nu a fost posibilă, deoarece adresa nu a fost găsită sau ea nu poate primi e-mailuri.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea contestată la 07 aprilie 2022, în ședință publică. (f.d.69)

Se mai constată că în dispozitivul hotărârii din 07 aprilie 2022, Curtea de Apel Chișinău a indicat cu suficientă claritate căile, termenul și modul de atac al acesteia prevăzut de legislația în vigoare.

Totodată, din actele dosarului se atestă că dispozitivul hotărârii din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediat pentru notificare lui Corneliu Sîrbu prin intermediul poștei electronice la adresa electronică corneliu.sirbu1990@gmail.com, precum și reprezentantului acestuia avocatul Eugeniu Bujoreanu la adresa electronică bujoreanu.eugen@gmail.com, la data de 11 aprilie 2022. (f.d.79)

Prin urmare, luând în considerare extrasul atașat la materialele cauzei de către reprezentantul instanței de apel, demonstrează incontestabil că dispozitivul hotărârii din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentului Corneliu Sîrbu la data de 11 aprilie 2022, prin intermediul poștei electronice și se încadrează în rigorile art. 96 alin. (1) din Codul administrativ.

Așadar, având în vedere cele expuse mai sus, se înțelege că termenul de 30 de zile, prevăzut la art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, pentru prezentarea recursului a început să curgă începând cu data de 12 aprilie 2022, ziua imediat următoare datei notificării dispozitivului hotărârii Curții de Apel Chișinău, urmând să expire la data de 11 mai 2022, inclusiv.

În pofida celor enunțate supra, Corneliu Sîrbu a depus recurs motivat împotriva hotărârii din 07 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin intermediul oficiului poștal la data de 08 septembrie 2022, fără a respecta termenul de 30 de zile prevăzut la art.245 alin.(1) din Codul administrativ, fapt inacceptabil potrivit prevederilor legale.

Or, fiind cel interesat de soluționarea cauzei în ordine de recurs, Corneliu Sîrbu trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a-și proteja dreptul de acces la instanță, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, prin efectuarea actului de procedură până la expirarea termenului prevăzut de lege, la caz prin depunerea recursului și prezentării motivării acestuia în conformitate cu art.245 din Codul administrativ. Ca și consecință, intervine aplicarea sancțiunii procedurale prevăzută la art.246 alin.(2) lit.d) din Codul administrativ de declarare a recursului inadmisibil.

Conform art.24 alin.(1) din Codul administrativ, participanții la procedura administrativă și procedura de contencios administrativ trebuie să își exercite drepturile și să își îndeplinească obligațiile cu bună-credință, fără a încălca drepturile procesuale ale altor participanți.

Bună-credință prezumă că partea este obligată să respecte termenele prevăzute de lege, or, termenul de recurs prevăzut la art.245 din Codul administrativ, este considerat un termen imperativ, absolut și peremptoriu, astfel că nerespectarea acestuia atrage ca

și consecință după sine decăderea părții din dreptul de a mai exercita această cale de atac.

Prin urmare, nerespectarea termenului de depunere a recursului se datorează în exclusivitate comportamentului pasiv al lui Corneliu Sîrbu, care trebuia să dea dovadă de responsabilitate și atitudine activă, folosindu-se cu bună-credință de drepturile și obligațiile sale procedurale. Or, admiterea spre examinare a unui recurs tardiv poate duce la încălcarea principiului securității raporturilor juridice garantat de art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Pe lângă acestea, instanța de recurs va reține că recurentul nu a indicat în cererea de recurs motivul omiterii termenului de depunere a recursului în conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, fără a solicita repunerea acestuia în termen.

Imperioase speței sunt și dezideratele statuate de CtEDO în cauza Ponomaryov vs Ucraina, conform cărora, deși, în speță nu este vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces după un interval considerabil de timp prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen după o perioadă îndelungată și pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac. În acest caz Înalta Curte a reiterat că, ține de obligația părților de a lua măsurile necesare privind protecția drepturilor sale de acces la justiție. În atare circumstanțe, declararea recursului depus de Corneliu Sîrbu ca fiind inadmisibil este compatibilă cu respectarea prevederilor Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Corneliu Sîrbu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 230, 245 și art. 246 alin. (1) și (2) lit. d) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Corneliu Sîrbu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Aliona Miron

Iurie Bejenaru